

[Indenrigsministeren.]

at det ærede Medlem mener, at Loven vil virke afskrækkende paa Byggeriet i Fremtiden. Jeg er fuldkommen sikker paa, at der ikke findes saa taabelig en Mand inden for det danske Byggeri, at han lader være med at bygge paa Grund af dette Lovforslags Bestemmelser. Hvis jeg endelig skulde slutte paa det Omraade, vilde jeg slutte modsat: at de, der ønsker at bygge, tværtimod vil ræsonnere saadan, at til Trods for de Vanskeligheder, der er her i Hovedstaden med saa ringe en Boligreserve, til Trods for alt, hvad der i den Henseende kan fremføres, gaar Regeringen frem med saa stor Moderation, som dette Lovforslag i Virkeligheden er Udtryk for. Det samme gælder med Hensyn til Lejeloven. Lejeloven som Helhed har ikke givet mindre Rentabilitet for det sunde Byggeri, der regner med rimelig Leje og rimelig Forrentning. At der kommer saa store Konjunkturbevægelser, at de faar Indflydelse i en Overgangsperiode med Hensyn til Byggeriet, er noget, der sker med visse Aars Mellemrum. Det er jo ogsaa sket nu, og det vil det ærede Medlem heller ikke benægte; det ærede Medlem brugte blot det Udtryk, at han mener ikke, jeg har *helt* Ret.

Det ærede Medlem siger, at han og Venstres ærede Ordfører ikke blot interesserer sig for Grundejerne, og det tør jeg selvfølgelig heller ikke paa nogen Maade paastaa, men jeg maa maaske saa have Lov til at begrænse det til, at de interesserer sig *fortrinsvis* for Grundejerne. Det tror jeg i hvert Tilfælde ikke er et overilet Udtryk. Naar man f. Eks. saa den Meddelelse i „Grundejerbladet“, at da Lovforslaget her var forelagt, mødte de Herrer Formænd for samtlige københavnske Grundejerforeninger i Rigsdagen og havde en Samtale med Venstres Ordfører og den konservative Ordfører, og „Grundejerbladet“ er ikke i Tvivl om, at de Indvendinger og den Kritik, der fandt Udtryk under de to Ordføreres Indlæg ved første Behandling af Indenrigsministerens Forslag, kunde føres tilbage til Indholdet af de Samtaler, de havde med Grundejerforeningernes Formænd i Onsdags — saa ved vi alle sammen godt nok, hvad det betyder. Jeg lagde nok Mærke til, at i et følgende Nummer var man kommet i Tanker om, at det vist var lidt for tydeligt, og man retirerede lidt. Men hvorfor lege, havde jeg nær sagt, med den Slags Ting? Vi ved jo, hvordan det er, og det er fuldkommen legitimt, at man fortrinsvis repræsenterer disse Interesser — det skal jeg

ikke indvende noget som helst imod. Jeg maa blot fastholde mit almindelige Synspunkt.

Stein: Naar den højtærede Minister paaberaaber sig eller henviser til Byggeriet i de sidste 10 Aar, tror jeg, det var rigtigere, at han begrænsede sig til at se, hvorledes det har udviklet sig i de senere Aar, efter at Ministeren netop har gennemført de forskellige Love, som jeg hentydede til.

Den højtærede Minister sagde nu, at vi fortrinsvis interesserede os for Grundejerne, men det var i Virkeligheden det samme, som Ministeren sagde i første Omgang, kun at Ordet *sværlig* var blevet erstattet med Ordet *fortrinsvis*, og det kan vist blive omtrent det samme. Men naar Ministeren forelægger et Lovforslag, der former sig som en Beskyttelse af Lejeren som den svagere Part, maa de, der ikke er enige med Ministeren i det Forslag, han stiller, ganske naturligt faa det imod sig, at de til Gengæld vil optræde som Defensorer for den anden Part. Der ligger imidlertid bagved noget helt andet, som jeg allerede nævnte før, nemlig at dette Forhold griber saa vidt ind i de almindelige Beskæftigelsesvilkår og paa anden Maade, at den Anskuelse er forkert. Det, der interesserer mig i denne Forbindelse, er netop, at man gaar imod Lejernes Interesser, fordi man ved at opretholde en Utryghed inden for Byggeriet hindrer Tilgangen af nye Lejligheder, som netop skal virke regulerende, og som Lejerne er interesserede i.

Stensballe: Det bliver jo ikke mere sandt, hvad Ministeren siger, fordi han gentager det, naar det i Forvejen ikke har nogen Rigtighed.

Med Hensyn til vor Stilling til hele Lejespørgsmaalet har vi altid hævdet, at den Maade, man skal komme igennem det paa, er at skabe flere Lejligheder. Det har været vort Standpunkt i alle de Aar; Huslejelovgivningen har været behandlet, i de 18 Aar, jeg har været i Rigsdagen.

Der blev sagt, at i de Aar, den nuværende Regering har siddet, er der blevet bygget saa og saa meget. Men jeg vil minde om, at fra 1929 til 1933 var det nu ikke saa forfærdelig meget bevendt med Byggeriet. Nej, Byggeriet blev optaget paa ny efter Loven af 1933, den Lovgivning, som blev gennemført som Følge af det Forlig, der blev sluttet i 1933. Den Lovgivning om Boligbyggeri skabte atter Fart i Byggeriet, og det erindrer den højtærede Minister